

Res. article

A Cognitive Analysis of Conceptual Metaphors and Image Schemas in Azeri Turkish Proverbs

Ramin Golshaie^{1✉}, Farzaneh Mousavi², Farideh Haghbin³

1- Assistant Professor of Linguistics, Department of Linguistics, Faculty of Literature, Alzahra University, Tehran, Iran. 2- M.A. Student of Linguistics, Department of Linguistics, Faculty of Literature, Alzahra University, Tehran, Iran. 3- Associate Professor of Linguistics, Department of Linguistics, Faculty of Literature, Alzahra University, Tehran, Iran

Received: 2019/17/09 **Accepted:** 2020/07/01

Abstract

Proverbs represent the beliefs and values of human cultures, the study of which can provide profound insights into concepts and daily experiences of language users. In this regard, cognitive semantics constitutes an effective framework to study linguistic meaning and uncover speakers' conceptualization of the world. In this study, we analyzed Azeri Turkish proverbs based on conceptual metaphor and image schemas theories. First, 470 Azeri proverbs were collected from the Turkish Azeri Proverbs book, and then they were checked by interviewing senior Azeri speakers. The proverbs were initially analyzed by looking for conceptual metaphors and source domain concepts and then the second time they were searched for image schemas. The findings showed that the source domain ANIMAL is the most frequent conceptual domain and the least frequent domain is related to the PATH and HEAT-COLD source domains. Also, the most frequent domain in image schemas was CONTAINMENT image schema and the least frequent one was the BALANCE image schema. In conclusion, findings suggest that the ANIMAL source domain as well as the CONTAINMENT image schema are the most prominent conceptual domains that have been frequently used in Azeri proverbs and have shaped the daily experience of Azeri speakers.

Keywords: cognitive semantics, conceptual metaphor, image schema, Azeri Turkish, proverb.

Citation: Golshaie¹, R., Mousavi, F., Haghbin, F. (2020). A Cognitive Analysis of Conceptual Metaphors and Image Schemas in Azeri Turkish Proverbs. *Journal of Western Iranian Languages and Dialects*, 8 (28), 81-101. (In Persian)

مقاله پژوهشی

تحلیلی شناختی از استعاره‌های مفهومی و طرح‌واره‌های تصویری در ضربالمثل‌های ترکی آذربایجانی

رامین گلشنائی^۱، فرزانه موسوی^۲، فریده حق‌بین^۳

۱- استادیار گروه زبان‌شناسی، دانشکده ادبیات، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران. ۲- دانشجوی کارشناسی ارشد زبان‌شناسی، دانشکده ادبیات، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران. ۳- دانشیار گروه زبان‌شناسی، دانشکده ادبیات، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران.

پذیرش: ۱۳۹۸/۱۰/۱۷

دریافت: ۱۳۹۸/۶/۲۶

چکیده

ضربالمثل‌ها بازتاب دهنده فرهنگ، ارزش‌ها و باورهای ملت‌ها هستند و مطالعه آن‌ها می‌تواند درک روش‌نی از مفاهیم و تجربه‌های روزمره گویشوران به دست دهد؛ از سوی دیگر، معنی‌شناسی شناختی می‌تواند چارچوب دقیقی برای مطالعه معنای زبانی براساس تجربیات ما از جهان، چگونگی درک و شیوه مفهوم‌سازی آن در اختیار ما قرار دهد. در پژوهش حاضر ضربالمثل‌های ترکی آذربایجانی چارچوب معنی‌شناسی شناختی تحلیل شده‌اند تا شیوه مفهوم‌سازی تجارب روزمره گویشوران آن به دست داده شود. برای این منظور، ۴۷۰ ضربالمثل ترکی آذربایجانی به روش کابخانه‌ای و مصاحبه گردآوری و براساس نظریه استعاره مفهومی و طرح‌واره‌های مربوط به حیوانات و نیز طرح‌واره‌های حجمی در ضربالمثل‌های ترکی آذربایجانی و در مفهوم‌سازی تجارب روزمره گویشوران ترکی زبان است.

کلیدواژه‌ها: معنی‌شناسی شناختی، استعاره مفهومی، طرح‌واره تصویری، ترکی آذربایجانی، ضربالمثل.

استناد: گلشنائی، رامین؛ موسوی، فرزانه؛ حق‌بین، فریده (۱۳۹۹). تحلیلی شناختی از استعاره‌های مفهومی و طرح‌واره‌های تصویری در ضربالمثل‌های ترکی آذربایجانی. *فصلنامه مطالعات زبان‌ها و گویش‌های غرب ایران*, ۸(۲۹)، ۸۱-۱۰۱.

۱- مقدمه

مثل که در میان فارسی‌زبانان، داستان یا به تخفیف دستان گفته می‌شود، در لغت به معنی برهان، حدیث، آیه و عبرت است و در اصطلاح جمله‌ای مختصر، مشتمل بر تشییه با مضامونی حکیمانه است که به‌دلیل روانی الفاظ، معنای روشن و لطافت ترکیب، بین عame مشهور شده است و آن را بدون تغییر یا با تغییری جزئی در گفت‌وگوهای خود به کار می‌برند (بهمنیار، ۱۳۶۹). برخی نیز مثل را سخن نظر و موجزی تعریف کرده‌اند که حقیقتی کلی را می‌رساند. این نوع ادبی که در شکل و محتوا با پند و سخن قصار مربوط است، سابقه بسیار کهنی در بین اقوام و ملل دارد و شکل بیانی بسیار دیرینی است (رضایی و مقیمی، ۱۳۹۲؛ کادن، ۱۳۸۰).

شاید بتوان گفت که ضرب‌المثل‌ها کهن‌ترین نوع ادبیات شفاهی هستند که همواره بشر را در روش‌ترکردن مفاهیم و ادراکاتش یاری داده‌اند (بهمنیار، ۱۳۶۹)، ازین‌رو می‌توان گفت ضرب‌المثل زبان ساده و بی‌پیرایه هر قومی است که فرهنگ و اندیشه موجود در جامعه، آن را می‌سازد و پرورش می‌دهد. محور اصلی ضرب‌المثل‌ها طبیعت و جریان زندگی است که می‌توانند بازتابی از اخلاق، آداب و رسوم و اعتقادات یک محدوده فرهنگی باشند (رضایی و مقیمی، ۱۳۹۲).

ضرب‌المثل‌ها در بیشتر زبان‌ها موضوع مطالعات زبان‌شناسی بوده‌اند. در زبان فارسی نیز پژوهش‌هایی در زمینه تحلیل معنی‌شناسی ضرب‌المثل‌ها انجام گرفته است (فضایلی و شریفی، ۱۳۹۲؛ امین‌الرعایا و دیگران، ۱۳۹۳؛ رضایی و مقیمی، ۱۳۹۲؛ پاکنژاد و دیگران، ۱۳۹۶؛ روشن و دیگران، ۱۳۹۷). در زبان ترکی و در حوزه معنی‌شناسی شناختی می‌توان به پژوهش ابراهیمی و دیگران (۱۳۹۶) و مهدی‌زاده (۱۳۹۶) اشاره کرد که به ترتیب ضرب‌المثل‌های ترکی با حوزه مقصد عشق و تحلیل طرح‌واره‌ای ضرب‌المثل‌های ترکی در گویش اردبیلی را بررسی کرده‌اند.

با توجه به کاربرد ضرب‌المثل‌ها در ادبیات عامه و با توجه به اینکه تاکنون پژوهش معنی‌شناسی جامعی در ضرب‌المثل‌های ترکی آذری بهویله ازلحاظ بررسی استعاره‌های مفهومی انجام نشده است، در نوشتار پیش رو ضرب‌المثل‌های ترکی آذری در چارچوب دو نظریه استعاره‌های مفهومی و طرح‌واره‌های تصوّری بررسی شده‌اند. پرسش‌هایی که پژوهش حاضر به‌دلیل پاسخ‌گویی به آن‌ها است، عبارت‌اند از:

- ۱- پرسامدترین مبدأ استعاره مفهومی در ضرب‌المثل‌های ترکی آذری چیست؟
- ۲- پرسامدترین طرح‌واره تصوّری در برخی از ضرب‌المثل‌های زبان ترکی آذری کدام است؟

پژوهش‌های بسیاری استعاره‌های مفهومی و طرح‌واره‌های تصوّری در زبان‌های مختلف پرداخته‌اند. در میان پژوهش‌های پژوهش‌گران غیر ایرانی می‌توان به موضوعاتی همچون تحلیل گفتمان سیاسی (سینکی^۱، ۲۰۰۵)، متون شغلی (اسمیت^۲، ۲۰۱۰)، سیستم آموزشی (سیکپیسکزووب و استراگیلسکا^۳، ۲۰۱۰)، مقاله‌های خبری (اساگر^۴، ۲۰۱۱)، و فیلم و هنر (کگنارت‌س و کراوانجا^۵، ۲۰۱۲) اشاره کرد. درین پژوهش‌گران داخلی می‌توان به پژوهش‌های ادبی در تحلیل اشعار حافظ و سعدی (گلفام و اعلائی، ۱۳۸۷)، خیام (نظمی، ۱۳۹۱)، وحشی بافقی (ویسی و دریس، ۱۳۹۴)، فریدون مشیری (قاسمی و دیگران، ۱۳۹۴)، مصطفی رحماندوست (طرهانی، ۱۳۹۵)، بررسی‌های پیکره‌ای و روان‌شناختی (افاشی و دیگران، ۱۳۹۴؛ گلشاهی و دیگران، ۱۳۹۳؛ گلشاهی و گلفام، ۲۰۱۵؛ گلشاهی، ۲۰۱۹)، تحلیل متون نوشتاری همچون وصیت‌نامه شهیدان (خیرخواهان، ۱۳۹۵) و کتاب‌های درسی فارسی (باباسالاری و دیگران، ۱۳۹۴) اشاره کرد.

در پژوهش‌های مرتبط با ضربالمثل و در حیطه معنی‌شناسی شناختی زبان فارسی و گویش‌های آن می‌توان به آثار پژوهش‌گرانی همچون فضایلی و شریفی (۱۳۹۲) درزمینه بررسی طرح‌واره‌های قدرتی، امین‌الرعایا و دیگران (۱۳۹۳) پیرامون ویژگی‌های متنسب به زنان در ضربالمثل‌های فارسی، رضایی و مقیمی (۱۳۹۲) با موضوع بررسی استعاره‌های مفهومی در ضربالمثل‌های فارسی و همچنین پژوهش‌های پاکنژاد و دیگران (۱۳۹۶) با محوریت بررسی طرح‌واره‌های موجود در ضربالمثل‌های شمال خوزستان در گویش دزفولی و روشن و دیگران (۱۳۹۲)، با موضوع مبنای طرح‌واره‌ای استعاره‌های موجود در ضربالمثل‌های شرق گیلان اشاره کرد؛ همچنین درمورد زبان‌های ترکی – انگلیسی – فارسی، ابراهیمی و دیگران (۱۳۹۷) پژوهشی با موضوع بررسی استعاره‌های مفهومی عشق در آینه ضربالمثل‌های فارسی، انگلیسی و ترکی انجام داده‌اند. ایشان با استخراج از (۱۵) منبع برای سه زبان پیش‌گفته، داده‌های مورد نیاز را استخراج و با جستجو در بیش از ده‌هزار ضربالمثل مورد مطالعه، به (۲۰۱) ضربالمثل در حوزه عشق و (۹۶) نگاشتنام رسیدند که در این حیطه نیز بیشترین بسامد در زبان فارسی، نگاشتنام عشق، بلا، درد، رنج و بیماری است و در زبان انگلیسی و ترکی عشق روش‌نامی است، پرسامدترین نگاشتنام‌ها هستند؛ همچنین پرسامدترین حوزه‌های مبدأ به ترتیب حوزه‌های

1. A. Cienki

2. T. Smit

3. T. Siek-Piskozub & A. Strugiekska

4. M. Esager

5. M. Coegnarts & P. Kravanja

انسان/ بدن انسان در زبان فارسی و ترکی و روشنایی و تاریکی در زبان انگلیسی هستند. در زمینه بررسی طرح‌واره‌های تصوّری در ضربالمثل‌های فارسی نیز می‌توان به پژوهش آریان‌فر (۱۳۸۵) اشاره کرد. ایشان شماری از ضربالمثل‌های فارسی را براساس طرح‌واره‌های تصوّری در چارچوب نظریه معنی‌شناسی شناختی، براساس الگوی طرح‌واره‌ای ایوانز و گرین^۱ (۲۰۰۶) و براساس آرای معنی‌شناسی شناختی بررسی کرده و به این نتیجه رسیده‌اند که طرح‌واره‌های تصوّری از تجارب حسّی و ادراکی ما در تعامل با دنیای اطرافمان شکل می‌گیرند؛ همچنین نتایج ایشان نشان می‌دهد که بیشترین بسامد تکرار در طرح‌واره‌های تصوّری بین‌المللی، متعلق به طرح‌واره‌های فضایی و وجودی و کمترین آن مربوط به طرح‌واره حرکتی است.

در پژوهشی دیگر، مهدی‌زاده (۱۳۹۶) با تجزیه و تحلیل ضربالمثل‌های ترکی گویش اردبیلی بر مبنای مدل طرح‌واره‌ای ایوانز و گرین (۲۰۰۶) چگونگی عملکرد طرح‌واره‌ها و مفاهیم و مضامین آنها را بررسی کرده است. نتایج پژوهش نشان می‌دهد که انواع کلی طرح‌واره‌های ارائه شده از سوی ایوانز و گرین و نیز عمدۀ زیرمجموعه‌های آنها در ضربالمثل‌های پیش‌گفته یافت می‌شود؛ همچنین یافته‌های وی نشان می‌دهد که طرح‌واره مهارشده‌گی و نیرو به ترتیب بیشترین بسامد تکرار در بین طرح‌واره‌های مورد بررسی را دارند.

۲- معنی‌شناسی شناختی

زبان‌شناسی شناختی زبان را براساس تجربیات ما از جهان، چگونگی درک و شیوه مفهوم‌سازی آنها مطالعه می‌کند؛ بنابراین مطالعه زبان از این دیدگاه، مطالعه الگوهای مفهوم‌سازی است (راسخ‌مهند، ۱۳۹۳: ۶). در این رویکرد، به زبان به‌مثابه وسیله‌ای برای کشف ساختار نظام شناختی انسان نگریسته می‌شود. معنی‌شناسی شناختی شاخه‌ای از زبان‌شناسی شناختی است که رابطه بین تجربه، سیستم مفهومی و ساختار معنایی زبان را بررسی می‌کند. درواقع، پژوهش‌گرانی که در حوزه معنی‌شناسی شناختی کار می‌کنند، پیرامون بازنمایی دانش (ساختار مفهومی) و ساخت معنا (مفهوم‌سازی) به پژوهش می‌پردازند (ایوانز و گرین ۲۰۰۶: ۵۰-۶۸). دو شاخه از مهم‌ترین حوزه‌های معنی‌شناسی شناختی، به نظریه استعاره مفهومی و طرح‌واره‌های تصوّری اختصاص دارد. درادامه به اصول حاکم بر این دو حوزه پرداخته می‌شود.

۱-۲- استعاره‌های مفهومی

جورج لیکاف و مارک جانسون^۱ (۱۹۸۰) کتابی به نام استعاره‌هایی که با آن‌ها زندگی می‌کنیم^۲ منتشر کردند و در آن ادعا کردند که استعاره نه تنها در زبان، بلکه در اندیشه و عمل هر روز همهٔ ما وجود دارد. آن‌ها همچنین ادعا کردند که نظام تصویری ذهن بشر که اندیشه و عمل ما بر مبنای آن قرار دارد، در ذات خود استعاری است؛ بنابراین، به منظور دسترسی به نظام تصویری ذهن و کشف ساختار این نظام، تأمل در زبان که از تجلیات ساختار تصویری ما به شمار می‌آید، راه حل مناسبی برای کشف این نظام است. نظریهٔ استعارهٔ مفهومی برای اوئین‌بار در این کتاب مطرح شد و بارزترین نکتهٔ این نظریه آن بود که استعاره برخلاف دیدگاه سنتی، فقط ویژگی سبکی زبان ادبی نیست؛ بلکه خود تفکر و ذهن، ماهیتی استعاری دارند.

در این راستا می‌توان گفت که تمامی استعاره‌های مفهومی بیان کنندهٔ مقصودی ذهنی هستند که از آن به مثابهٔ حوزهٔ مقصد یاد می‌شود و گوینده به جای بیان صریح مقصود خود، با بخشیدن شکلی استعاری به بیان خود، آن را در قالب مفاهیم حوزه‌ای ملموس‌تر و مأнос‌تر بیان می‌کند. این حوزهٔ حوزهٔ مبدأ نامیده می‌شود. به این ترتیب در مجموع می‌توان گفت که گوینده از مفهوم ملموس‌تر حوزهٔ مبدأ استفاده می‌کند تا به شکلی استعاری و غیر مستقیم، منظور خود را که در حوزهٔ مقصد قرار دارد، بیان کند. در مثال‌های زیر مفاهیمی همچون گروه، نگاه، کار و دموکراسی را به مثابهٔ مفاهیم متعلق به حوزهٔ مقصد می‌توان در نظر گرفت.

- (1) The head of the department — سرگروه (به معنی مدیر گروه)
- (2) An icy stare — یک نگاه یخی (به معنی نگاه فاقد احساس)
- (3) The fruit of her labor — میوهٔ کارش (به معنی نتیجهٔ کارش)
- (4) The machine of democracy — ماشین دموکراسی (به معنی سیستم دموکراسی)

به این ترتیب، می‌توان استعاره‌های مفهومی گروه، انسان است، نگاه، شیء است، کار، درخت است و دموکراسی، ماشین است را مطرح کرد؛ به عبارت دیگر، گوینده به جای بیان صریح منظور خود در قالب مفاهیمی همچون انسانی که از نظر کاری در گروه مربوطه جایگاه بالاتری دارد، نگاهی عاری از محبت، کاری مفید و مؤثر و سیستم دموکراسی، از مفاهیمی ملموس‌تر مانند انسان، یخ، درخت و ماشین به مثابهٔ حوزهٔ مبدأ استفاده می‌کند.

شاید بتوان گفت بیشترین بسط و توسعه نظریه استعاره‌های مفهومی در پژوهش‌های کووچش^۱ (۲۰۱۰ و ۲۰۰۰) صورت پذیرفته است. کووچش (۲۰۱۰) حوزه‌های مبدأ و مقصد پرکاربرد را بر می‌شمرد. براساس این، وی سیزده حوزه مبدأ پرکاربرد همچون حوزه‌های مبدأ/انسان/اعضای بدن، بیماری و سلامتی، حیوانات، گیاهان، سازه و ساختمان، ماشین و ابزار، بازی و مسابقه، پول و تراکنش‌های مالی، غذا و پخت و پز، گرما و سرما، روشنایی و تاریکی، نیرو و حرکت و مسیر را معرفی می‌کند که مبدأ مفهوم‌سازی‌های استعاری واقع شده‌اند.

۲-۲- طرح‌واره‌های تصوّری

یکی دیگر از نظریه‌های بنیادین در معناشناسی، نظریه طرح‌واره‌های تصوّری است که مارک جانسون (۱۹۸۷) مطرح کرد. وی (۱۹۸۷) بیان می‌کند که تجربه‌های جسمی، منشأ بروز طرح‌واره‌های تصوّری در نظام مفهومی هستند و معتقد است که طرح‌واره‌های تصوّری از تجارب حسّی و ادراکی در تعادل با دنیای اطراف‌مان شکل می‌گیرد. او فهرست برخی از طرح‌واره‌های تصوّری را که مبنای مفهوم‌سازی تجربیات روزانه واقع می‌شوند، ارائه می‌دهد که از جمله می‌توان به طرح‌واره‌های حرکتی^۲، طرح‌واره‌های حجمی^۳، طرح‌واره‌های قدرتی^۴، طرح‌واره موجودیت^۵، طرح‌واره تعادلی^۶، طرح‌واره پیوستگی^۷ و طرح‌واره فضایی^۸ اشاره کرد. این طرح‌واره‌ها در مثال‌های زیر در قالب استعاره‌های مفهومی پروژه، مسیر است، مشکلات، ظرف است و شعر نیرو است، بیان شده‌اند. درواقع گوینده مفاهیمی همچون پروژه، مشکلات و شعر را به ترتیب به مثابه مسیری که دارای انتهای است، ظرفی که لیلی در آن افتاده است و نیرویی که گوینده را تکان داده است درنظر گرفته است.

(5) We have finally reached the end of the project. -- ما درنهایت به پایان پروژه رسیدیم.

(6) Lily is in trouble. -- لیلی در مشکل است.

(7) I was moved by the poem. -- شعر مرا تکان داد. (به معنی تحت تأثیر قرار گرفتن)

در مثال‌های زیر مفاهیمی همچون مباحثه، سن، انسان و تغییر براساس طرح‌واره‌های تعادل، فضا،

1. Z. Kövecses
2. locomotion
3. containment
4. force
5. object
6. balance
7. unity
8. space

پیوستگی و موجودیت مفهوم‌سازی شده‌اند:

(8) Two arguments carry equal weight. (به معنی هم‌سطحی می‌بایست) — دو بحث هموزن هستند.

(9) He is underage. (به معنی کم‌سن و سال‌بودن) — او زیر سن است.

(10) We were made for each other.— ما برای هم ساخته شده‌ایم. (به معنی پیوستگی و ارتباط قلبی)

(11) Change is part of life. — تغییر بخشی از زندگی است.

۳- روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر به روش تحلیلی و توصیفی و در چارچوب نظریه استعاره مفهومی (لیکاف و جانسون، ۱۹۸۰؛ کووچش، ۲۰۰۰ و ۲۰۱۰) و طرح‌واره‌های تصوّری (جانسون، ۱۹۸۷؛ ایوانز و گرین، ۲۰۰۶) انجام شده است. طبقه‌بندی طرح‌واره‌های تصوّری در داده‌های پژوهش براساس الگوی ایوانز و گرین (۲۰۰۶) و جانسون (۱۹۸۷) با هفت دسته طرح‌واره بنیادین صورت گرفت. همچنین در تحلیل استعاره مفهومی، افزون بر سیزده حوزه مبدأ معرفی شده کووچش (۲۰۱۰)، پانزده حوزه مبدأ پیشنهادی که جزو حوزه‌های مبدأ پرسامد در داده‌ها تشخیص داده شدند، نیز به حوزه‌های مبدأ پیشنهادی کووچش اضافه شد. در مرحله تحلیل داده‌ها، براساس مفاهیم معنی‌شناسی شناختی و نظریه استعاره مفهومی در صورت تشخیص وجود مضامین استعاری در هر ضربالمثل، ابتدا آن ضربالمثل تحلیل استعاری و سپس تحلیل طرح‌واره‌ای شد. در صورت تشخیص استعاره مفهومی در هر ضربالمثل، آن مورد در یکی از (۲۸) حوزه مبدأ استعاری مفروض جای گرفته و سپس در صورت تشخیص وجود طرح‌واره تصوّری در آن، در یکی از (۲۶) گروه طرح‌واره بنیادین قرار داده می‌شد. در نهایت داده‌ها از لحاظ درصد فراوانی مرتب‌سازی و تحلیل شد و نمودار آن رسم شد.

در جمع‌آوری داده‌های پژوهش حاضر از دو روش کتابخانه‌ای و مصاحبه استفاده شد. نخست، در روش کتابخانه‌ای، (۳۲۷) ضربالمثل ترکی آذری از میان (۲۲۰۰) ضربالمثل موجود در کتاب ترکی دیلینده مثller، امثال و حکم آذربایجان (مجتهدی، ۱۳۸۵) به طور تصادفی انتخاب شدند. برای انتخاب تصادفی ضربالمثل‌ها، از آنچاکه در مرجع یادشده ضربالمثل‌ها براساس حروف الفبا طبقه‌بندی شده بودند؛ بنابراین ملاک انتخاب تصادفی، فراوانی ضربالمثل‌ها در هر دسته از حروف الفبا در نظر گرفته شد. بدین صورت که در حروف الفبایی که ضربالمثل بیشتری با آن حرف آغاز می‌شد، تعداد نمونه بیشتری ضربالمثل به صورت نسبی انتخاب می‌شد. مرحله دوم جمع‌آوری داده‌ها عبارت بود از روش مصاحبه انعطاف‌پذیر (آزاد) که در این روش، کل ضربالمثل‌های مرجع پیش‌گفته در اختیار پنج نفر از

گویشوران مرد و زن ترکی‌زبان بالای پنجاه سال ساکن شهر ارومیه عرضه شد و (۱۴۳) ضربالمثل منتخب و پرکاربرد به صورت مشترک به وسیله گویشوران انتخاب شد؛ درنهایت در کل، (۴۷۰) ضربالمثل به مثابه نمونه‌های منتخب برای پژوهش درنظر گرفته شده و سپس استعاره‌های مفهومی و طرح‌واره‌های تصویری در نمونه‌ها بررسی شدند.

۴- تجزیه و تحلیل داده‌ها

در این بخش نتایج تحلیل داده‌ها ارائه شده است. در بخش (۱-۴) نمونه‌هایی از پیکره ضربالمثل‌های ترکی از دیدگاه استعاره مفهومی تحلیل شده‌اند. در بخش (۲-۴) نیز نمونه‌هایی از ضربالمثل‌های ترکی براساس طبقه‌بندی طرح‌واره‌های بنیادین ایوانز و گرین (۲۰۰۵) و جانسون (۱۹۸۷) در هفت گروه اصلی مشتمل از (۲۶) زیرطرح‌واره تحلیل شده‌اند؛ درنهایت، نتایج آماری ناظر به درصد فراوانی طرح‌واره‌ها و استعاره‌ها در بخش (۳-۴) ارائه شده‌اند.

۴-۱- تحلیل استعاره‌های مفهومی

۴-۱-۱- حوزه مبدأ انسان - اعضا - رفتارهای انسانی

(۱) بازارین گئزون چیخاردیب - [چشم بازار را درآورده (یعنی عجب خردی کرده‌ای)]

در اینجا شخص گوینده بازار را به‌شکل انسان مفهوم‌سازی می‌کند، و از این لحاظ می‌توان استعاره بازار انسان است را مطرح کرد که در آن بازار به مثابه انسانی درنظر گرفته شده است که چشم دارد و شخص مورد خطاب در ضربالمثل توانسته چشم او را دریاورد؛ بنابراین حوزه مبدأ این مثل را می‌توان حوزه مبدأ انسان درنظر گرفت.

۴-۱-۲- حوزه مبدأ خان - ارباب - کدخدا

(۲) کدخدانی گئور، کناری چاپ - [با کدخدادا بساز و ده را بچاپ (غارت کن)].

در این ضربالمثل استعاره انسان پرقدرت کدخدادا است، را می‌توان شناسایی کرد که در آن کدخدادا به منزله حوزه مبدأ در نگاشت به انسان‌های قدرتمند به کار می‌رود. چنان‌چه مخاطب با آن‌ها هماهنگی داشته باشد و به‌اصطلاح دست در دست‌شان نهد، می‌تواند بر حوزه زیر سلطه آن‌ها هم احاطه پیدا کند؛ بنابراین در این مثل، حوزه مبدأ کدخدادا برای مفهوم‌سازی انسان‌های قدرتمند و صاحب‌نفوذ به کار رفته است.

۴-۳- حوزهٔ مبدأ همسایه

(۳) قوشویا او مود اولان شامسیز قالار - [کسی که به امید همسایه بنشینید شب گرسنه می‌ماند].

اگر استعارهٔ دیگری (بیگانه) همسایه است، را در این مثل درنظر بگیریم، به روشنی می‌توان دریافت که حوزهٔ مبدأ آن همسایه است؛ زیرا شخص گوینده منظورش از همسایه، به‌طور دقیق همسایه واقعی نیست و منظورش اشارهٔ استعاری به شخصی است که نباید به‌مثابهٔ شخصی غریبه به‌امید او نشست.

۴-۴- حوزهٔ مبدأ بیماری و نقص عضو

(۴) کورونان چورک بینده‌اللهی دا آرادا گور - [وقتی که با نایينا غذا می‌خوری، خدا را هم در میانه بیین.].

این ضربالمثل به رعایت انصاف و وجودانداری فارغ از نظارت دیگری اشاره دارد. در این مثل، شخص ناتوان با نایينا مفهوم‌سازی شده است و مخاطب وظیفه اخلاقی دارد که در تعامل با او رعایت حق و انصاف را بکند؛ بنابراین می‌توان استعارهٔ انسان ضعیف ناییناست را در این ضربالمثل مطرح کرد.

۴-۵- حوزهٔ مبدأ البسه و متعلقات انسانی

(۵) روزی سی داردیر - [روزی اش تنگ است.].

با درنظرگرفتن استعارهٔ مفهومی روزی لباس است، مشاهده می‌شود که در این مثل، شخص گوینده به‌صورتی ذهنی، روزی را به‌مثابهٔ البسه‌ای مفهوم‌سازی کرده که می‌تواند تنگ یا گشاد باشد؛ از این‌رو، فقر و مشکلات مالی در قالب تنگ‌بودن این البسه بیان شده است.

۴-۶- حوزهٔ مبدأ اسباب منزل

(۶) فرشی خوابینا سیغارلیر. [فرش را از (سمت) خوابش جارو می‌کند].

این ضربالمثل برای بیان به‌اصطلاح نان - به - نرخ - روز - خوری شخص مورد نظر به‌کار برده می‌شود. بدین‌منظور می‌توان گفت که گوینده موقعیت شخص مورد نظر را با فرش نظیر می‌کند که بسته به خواب فرش که اشاره به متغیربودن شرایط و موقعیت وی دارد، رفتارش را تغییر می‌دهد. در این ضربالمثل استعارهٔ موقعیت فرش است، به‌کار رفته است.

۴-۷- حوزهٔ مبدأ پول

(۷) جهد ایله دوست قازان دشمن او جاق باشیندا - [تلاش کن دوست کسب کن، دشمن (همیشه) پای

اجاق (حی و حاضر و آماده) است.]

همان طور که دیده می‌شود، در این مثال استعاره دوست ثروت است، به کار رفته است و گوینده دوست را به مثابه ثروتی در نظر می‌گیرد که باید همچون پول آن را کسب کرد. در اینجا نیز بیشتر تمرکز گوینده بر ارزش دوست است که با ثروت مفهوم‌سازی شده است.

۴-۸- حوزه مبدأ دیوانه

(۸) دلی ئوز گوجون بولمز - [دیوانه زور خود را نداند.]

در این مثال گوینده با برقراری نگاشت بین دیوانه و شخص مورد نظر قصد بیان قدرت و توانایی‌هایی را دارد که در شخص مورد نظر وجود دارد و او از آن‌ها بی‌خبر است. در این ضربالمثل، بین دیوانه و انسان قوی نگاشت برقرار شده است. نگاشت مفهومی بین شخص مدان نظر با دیوانه و قدرت دیوانه با توانمندی‌های شخص مبنای شکل‌گیری استعاره انسان قوی دیوانه است شده است.

۴-۹- حوزه مبدأ حیوان و رفتارهای حیوانی

(۹) فیلین بورنوندان دوشوب - [از دماغ فیل افتاده است.]

با توجه به بزرگی فیل، می‌توان گفت که در زبان ترکی یکی از نمادهای بزرگی است و در این ضربالمثل نشانه‌ای از موقعیت برتر و والا دارد که شخص مورد نظر خود را منسوب به آن موقعیت یا جایگاه والا می‌داند. در اینجا می‌توان استعاره موقعیت والا حیوان عظیم‌الجثه است، را با حوزه مبدأ حیوان مطرح کرد.

۴-۱۰- حوزه مبدأ روابط خویشاوندی

(۱۰) دونغولمامیش اوغلانا دون بیچیر - [برای پسری که هنوز نزاییده لباس می‌دوزد.]

در این مثال استعاره موقعیت، فرزند پسر است، به کار رفته است؛ زیرا گوینده با بیان این مثال، قصد برقراری نگاشت بین موقعیت‌های آتی و فرزند پسر در راه را دارد. در ضمن مقدمه‌چینی و بسترسازی برای موقعیت‌های دوردست را دوختن لباس در نظر می‌گیرد. به این ترتیب می‌توان گفت حوزه مبدأ این استعاره فرزند پسر است.

۴-۱۱- حوزه مبدأ روشنایی و تاریکی

(۱۱) هیچ کیمین چراغی سحره جان یانمیب - [چراغ هیچ‌کس تا صبح روشن نمانده است.]

در این ضربالمثل هستی در قالب شب مفهومسازی شده است و عمر انسان به چراغ افروخته در شب نگاشت شده است. گوینده قصد دارد بیان کند که هیچ‌کس تا ابد زنده نمانده است؛ بنابراین می‌توان نگاشتهای دیگری همچون نگاشت آغاز شب به آغاز هستی و آغاز سحر به پایان هستی را نیز استنباط کرد. درمجموع می‌توان گفت استعاره عمر چراغ است، استعاره غالب در این مثل، است که روشن کردن آن به تولد، خاموشی آن به مرگ و روشنایی آن به طول عمر نگاشت شده است.

۴-۱-۱- حوزه مبدأ ساختمان

(۱۲) دیوارین هر ایکی اوزون بیخماماق گرک - [هر دوسوی دیوار را باید ویران کرد.]

در این مثل، با درنظرگرفتن استعاره مشکل دیوار است، می‌توان گفت که حوزه مبدأ دیوار است. وی با استفاده از مفهوم ذاتی دیوار که بهمثابه حائل و مانع محکم است، قصد تشبیه‌سازی بین دیوار و مشکلات را دارد که البته بنابه بیان ضربالمثل، ممکن است مشکلات دووجهی باشند؛ یعنی با از میان برداشتن بخشی از آن‌ها، وجه دیگر آن‌ها نمایان شود که بهمثابه نیمة دیگر دیوار است. به این ترتیب گوینده با مفهومسازی این نگاشت، قصد تأکید بر برطرفسازی کامل مشکلات را دارد.

۴-۱-۲- حوزه مبدأ عروسی و عزا

(۱۳) زورنا چی نین اوْز تویی دی - [عروسوی خود کرنازن است.]

گوینده در این ضربالمثل کار را با عروسی و استادکار را (بهمثابه کسی که در کارش تخصصی دارد) با کرنازن مفهومسازی کرده است. در اصطلاح گوینده با بیان این مثل، قصد دارد بگوید شخصی که تجربه و تخصص ویژه‌ای دارد، قرار است این تجربه را در کار خود به کار گیرد؛ بنابراین انتظار می‌رود که با توجه به تخصص اش، بهترین نمونه کار را از وی بیینیم؛ پس با توجه به این مثل و نیز مثل‌های مشابه دیگر که از حوزه مفهومی عروسی در ترکی وجود دارد، می‌توان گفت این مثل در قالب استعاره کار عروسی است، بیان شده است.

۴-۱-۳- حوزه مبدأ غذا و خوردنی

(۱۴) ساح باشۇوا ساققىزىر سالما - [به سر سالمت آدامس نیانداز (نچسبان)]

گوینده در این ضربالمثل بین مشکلات و دردرس از یکسو و آدامس ازسوی دیگر، نگاشت برقرار کرده است. گوینده می‌خواهد با مفهومسازی مشکلاتی که ممکن است وضعیت آرام و خوب کنونی را خراب کند، با آدامسی که به جایی می‌چسبید و ایجاد مشکل و دردرس می‌کند به شنونده هشدار دهد؛

بنابراین می‌توان استعاره در دسر آدامس است را با حوزه مبدأ آدامس در نظر گرفت.

۴-۱-۵- حوزه مبدأ مهمان

(۱۵) بیوقت گلن قوناق ئوز کیسه سیندن بیر - [مهمانی که دیر بیاید از کیسه خودش می‌خورد].
گوینده در این مثال با متناظر کردن انسان بی‌نظم با مهمان تأخیر کرده، می‌خواهد بگوید که عاقب ناشی از تأخیر در کار مورد نظر بر گردن خودش است و گوینده هیچ مسئولیتی در مقابل پذیرایی در خور از وی ندارد. با توجه به ضربالمثل‌های فراوان دیگری که در ترکی آذری درباره مهمان وجود دارد (و اغلب هم مهمان در آن‌ها به صورت منفی بازنمایی شده است)، می‌توان استعاره انسان (بی‌مسئولیت) مهمان است را مطرح کرد. در این ضربالمثل، انسان به‌طور عمده به افرادی دلالت دارد که در فعالیتی گروهی یا جمعی مشارکت دارند؛ اما اصول و قواعد را رعایت نمی‌کنند.

۴-۱-۶- حوزه مبدأ میوه و گیاه

(۱۶) بارلی آغاجا داش آتاللار - [به درخت بارده سنگ اندازند].
در این ضربالمثل، استعاره انسان درخت است را می‌توان شناسایی کرد؛ زیرا انسان در آن با درخت و کمالات انسانی با بار آن مفهوم‌سازی شده‌اند. گوینده، انسان را به‌متابه درختی در نظر می‌گیرد که باروری و میوه‌دهی آن را با به‌کمال رسیدن انسان نگاشت می‌کند. حوزه مبدأ این ضربالمثل را می‌توان حوزه مبدأ گیاه در نظر گرفت.

۴-۲- تحلیل طرح‌واره‌های تصوّری

۴-۲-۱- طرح‌واره حجمی

(۱۷) ناشی نین اویل گئجه اوغورلۇغى دوشىدى آى ايشىغىيغا - [شب اویل دزدی [شخص] ناشی افتاد به نور ماھ].

(۱۸) آزاجىق آشىم غوغاسىز باشىم - [آشم كم، سرَم بى غوغَا].

(۱۹) واردان يوخدان چىخىب - [[از] دارایی و نداری بیرون آمدہ است].

(۲۰) روزى سى داردىر. [روزى اش تنگ است].

در مثال‌های پیش‌گفته می‌توان نور ماھ، سر انسان، دارایی و نداری و روزی را به‌متابه ظرفی در نظر گرفت که می‌توان به ترتیب داخل آن افتاد، آن را پر یا خالی کرد، به آن وارد یا از آن خارج شد و درنهایت اندازه‌اش تنگ یا بزرگ باشد؛ به عبارت دیگر، گوینده برای بیان منظور خود از چنین خواص

ظرف‌گونه‌ای بهره برده تا به ترتیب مفاهیمی همچون روشنایی، سر، دارایی و نداری و روزی را بیان کند.

۴-۲-۲- طرح‌واره‌های حرکتی

(۲۱) گتمه گؤزومن، گتلرم ئوزومدن - [از چشم نرو، [و گرنه] می‌روم از خودم.]

(۲۲) بورخمیر چوخ سو آپارار - [این خمیر آب زیاد می‌برد.]

(۲۳) آغیزی آشا یتیشنده باشی داشا یتیشدە - [تا [همین که خواست] دهانش به آش برسد، سرش به سنگ رسید.].

(۲۴) آیاغینین گلیب باشینین گئدە جاق - [با پا آمدە، با سر خواهد رفت.]

در این ضربالمثل‌ها گوینده با متناظرسازی منظور خود با حرکت، مفاهیم ذهنی خود را با مفاهیمی حرکت‌دار بیان می‌کند. براساس دسته‌بندی مورد نظر این حرکت‌ها می‌توانند به صورت حرکت‌هایی از مبدأ، به مقصد، مسیر‌گونه یا مشتمل بر مبدأ - مسیر - مقصد باشند. در مثال‌های بالا می‌توان گفت که مفاهیمی همچون چشم، ساخت خمیر، سنگ و پا برای بیان استعاری مفاهیم انسان، کار، مرگ و مرگ به کار رفته‌اند. در این میان گوینده برای بیان منظور خود به شکلی استعاری از حرکت‌هایی مانند رفتن از چشم، بردن آب، سر به سنگ رسیدن و با پا آمدن و با سر رفتن بهره می‌برد. به این ترتیب می‌توان گفت در مثال‌های پیش‌گفته طرح‌واره‌هایی از دستهٔ حرکتی و به ترتیب از نوع مبدأ، مسیر، مقصد و مبدأ - مسیر - مقصد به کار رفته است.

۴-۳-۲- طرح‌واره‌های قدرتی

(۲۵) تفنجین دولوسوندان بیر تفر قورشار بوشوندان ایکى تفر - [از تفنج پر یک نفر ترسد و از خالی آن دو نفر.].

(۲۶) کور تو تۇنۇغۇن بوراخماز - [کور آنچه را که گرفته (دیگر) ول نکند.].

(۲۷) دېشۇن آغرىر، چك قورتول - [دندانت درد می‌کند؟ بکش، خلاص شو.].

(۲۸) الى باخالى اولانين دئگنى چوخ اولار - [کسی که دست‌هایش بسته باشد را خیلی زنده باشد (خیلی‌ها او را زنند).].

(۲۹) ایگنه ایشین چووالدۇز گئورمۇز - [کار سوزن را جوالدور نتواند کرد.].

گوینده در ضربالمثل‌های بالا، با متناظرسازی مفاهیمی همچون تفنج، دیوانگى، کشیدن دنداش خراب، دست‌بسته‌بودن و بزرگى و کوچکى با اجبار، مقاومت، رفع مانع، مانع و توانایی قصد بیان

مفاهیمی همچون اجبار، مقاومت، خلاصی از مشکلات، ناتوانی و توانایی را دارد.

۴-۲-۴- طرح‌واره تعادلی

(۳۰) شیرینجه گل، شیرینجه گیت – [به شیرینی بیا و به شیرینی برو].

گوینده در این ضربالمثل با بیان این مطلب که چنان‌چه شنونده با رویی خوش بیاید، با رویی خوش نیز راهی خواهد شد، بهنوعی وجود تعادل بین رفتار خود و شنونده را با وجود تعادل در رفتار مهمان و صاحب‌خانه مفهوم‌سازی می‌کند.

۴-۲-۵- طرح‌واره‌های پیوستگی

(۳۱) پیچاق ئوز دسته سین کسمز – [چاقو دسته خود را نبرد].

(۳۲) تولکی نین شاهدی قویروغودى – [شاهد رویاه دُمش است].

(۳۳) آناسینا باخ قیزی آل، قیراغینا باخ بئزی – [به مادرش نگاه کن و دختر را بگیر، به گوش‌هاش نگاه کن و پارچه را بگیر.].

گوینده در مثال‌های پیش‌گفته قصد بیان وجود پیوستگی و یکپارچگی به خصوصی را بین دو شیء مورد نظر دارد، از این‌رو برای بیان منظور خود با استفاده از قابلیت استعاری ضربالمثل، این یکپارچگی را به صورت تأکید بر پیوستگی موجود بین دسته چاقو و چاقو، دم رویاه و رویاه و آداب و خصلت مادر و دختر بیان می‌کند؛ البته می‌توان بیان این پیوستگی در مثال‌های بالا را به ترتیب به‌شکل یکی‌شدگی، کل جزئی و ارتباط طبقه‌بندی کرد.

۴-۲-۶- طرح‌واره‌های فضایی

(۳۴) کاسیی دَوَه اوستونله بُووه سانجار – [فقیر را روی شتر رُتیل نیش زند].

(۳۵) آتی ایتیریب نوختاسین آختاریر – [اسب را گم کرده، دنبال افسارش می‌گردد].

(۳۶) اگری اوترواق دوز دانیشاق – [کچ بنشینیم (اما) راست بگوییم].

(۳۷) همدان اوزانخ کردیسی یوخون – [همدان دور است، با گچه‌اش نزدیک].

(۳۸) آلما قانخی دا قاخدی اریک اوندان قاباخدی – [برگه سیب هم برگه است، (اما برگه) زردآلواز آن جلوتر است].

گوینده در این ضربالمثل‌ها منظور خویش را با شکلی فضایی‌بخشیدن به مفاهیم ذهنی خود بیان می‌کند. بدین‌منظور از مفاهیم ملموسی همچون زیر و رو، مرکزیت، جهت، دوری و نزدیکی و جلو و

عقب‌بودن بهره‌می برد تا مفاهیمی همچون جایگاه اجتماعی دون یا والا، محوریت موضوع، درستی و نادرستی، سهل‌الوصول بودن یا نبودن و ارجحیت‌داشتن را بیان کند. در مثال‌ها، روی شتری‌بودن، به‌جای جایگاهی والا‌داشتن، محوریت اسب به‌جای محوریت موضوع، کج و راست‌نشستن به‌جای راستی و درستی، دوری و نزدیکی فیزیکی به‌جای درسترس‌بودن یا نبودن و نیز جلو و عقب‌بودن فیزیکی به‌جای مقایسه ارزشی به‌کار رفته است.

۴-۲-۷- طرح‌واره‌های موجودی

(۳۹) دلیله قلم یونخادر - [برای دیوانه قلم نیست].

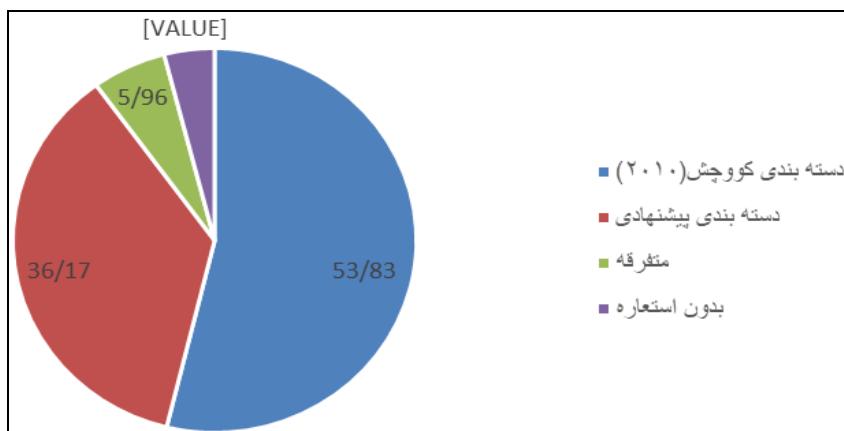
(۴۰) فلان کس تای باشیدیر - [فلان کس سر گونی^۱ است!]

گوینده در این مثال‌ها از عبارت نبود قلم» به‌جای نبود مجازات استفاده کرده و به‌عبارتی مجازات را با قلم نظیر کرده است؛ از سوی دیگر در مثال بعد، برخلاف مثال (۳۹)، گوینده این بار تأکیدی بر وجود یا عدم وجود شیئی ندارد، بلکه افزون بر نظیرسازی مفهوم ذهنی خود با شیئی فیزیکی، تأکید خود را بر کیفیت یا خواص فیزیکی آن معطوف می‌دارد. به‌عبارت دیگر، در مثال (۴۰) گوینده با متناظرسازی شخص دردانه با محصول و کالایی که در سر گونی محصول می‌چیند، قصد تأکید بر خاص و ویژه‌بودن او را دارد.

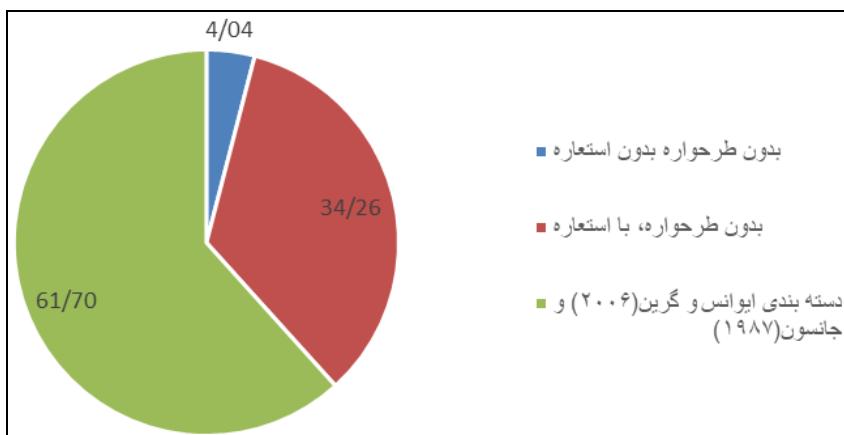
۴-۳- جمع‌بندی نتایج

نمودار (۱) نشان می‌دهد که چه درصدی از استعاره‌های تشخیص داده‌شده را می‌توان در دسته‌بندی حوزه مبدأ کوچکش (۲۰۱۰) و نیز دسته‌بندی پیشنهادی نگارندگان جای داد. به‌همین ترتیب، در نمودار (۲) میزان پوشش طرح‌واره‌های تصوّری مورد پژوهش با طبقه‌بندی ایوانز و گرین (۲۰۰۶) و جانسون (۱۹۸۷) نشان داده شده است. درصد طرح‌واره‌های بنیادین که براساس طبقه‌بندی ایوانز و گرین (۲۰۰۶) و جانسون (۱۹۸۷) دسته‌بندی شده‌اند، در نمودار (۳) نشان داده شده است. با توجه به تحلیل‌های توصیفی که در بخش پیش مطرح شد، می‌توان درصد حوزه‌های مبدأ استعاری که براساس طبقه‌بندی کوچکش (۲۰۱۰) به‌انضمام حوزه‌های پیشنهادی نگارندگان دسته‌بندی شده‌اند را مطابق نمودار (۴) ارائه داد.

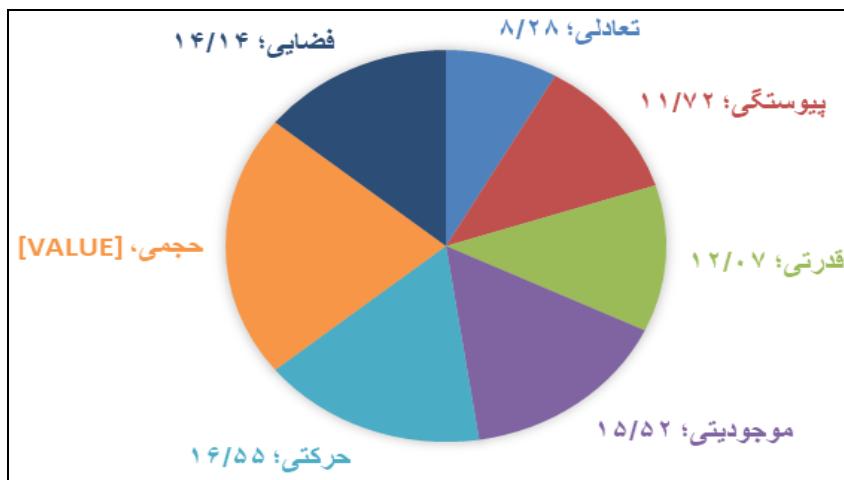
۱- در اینجا مقصود از سر گونی، قسمت بالایی گونی نیست، بلکه تایی باشی، به محصول و کالایی گفته می‌شود که در بخش بالایی گونی چیده شده است..

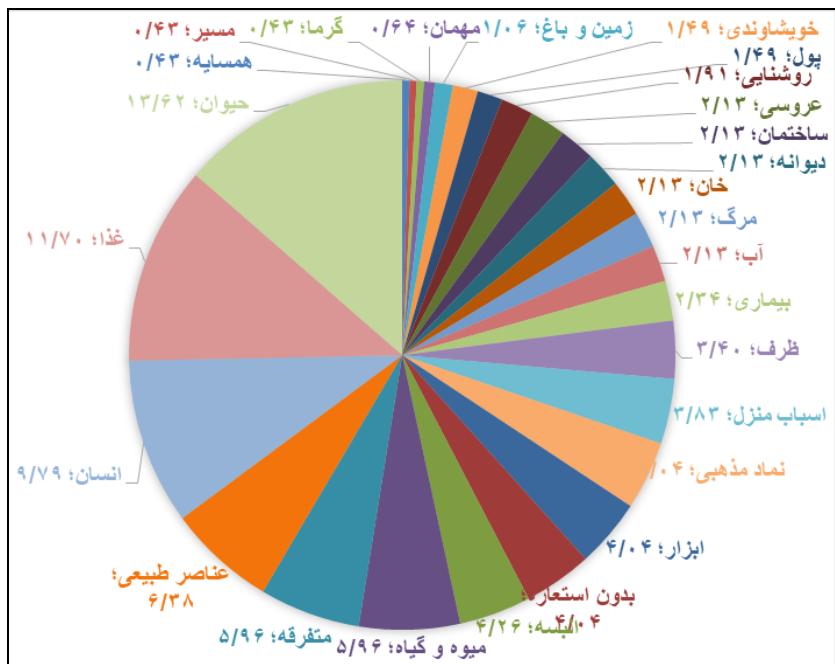
نمودار (۱). درصد تحت پوشش قرارگرفتن حوزه‌های مبدأ در دسته‌بندی کوچش (۲۰۱۰) و دسته‌بندی پیشنهادی نگارندگان

نمودار (۲). درصد تحت پوشش قرارگرفتن طبقه بندی ایوانز و گرین (۲۰۰۵) و جانسون (۱۹۸۷) در طرحواره‌های شناسایی شده.

نمودار (۳). درصد فراوانی طرحواره‌های بنیادین در ضرب المثل‌ها براساس طبقه بندی ایوانز و گرین (۲۰۰۵) و جانسون (۱۹۸۷)

نمودار (۴). درصد فراوانی حوزه‌های مبدأ در ضربالمثل‌ها براساس طبقه‌بندی کووچش (۲۰۱۰) به انضمام حوزه‌های مبدأ پیشنهادی پژوهش‌گر

۵- بحث و نتیجه‌گیری

در پژوهش حاضر (۴۷۰) ضربالمثل ترکی آذری، تحلیل معنی‌شناختی شد و طرح‌واره‌های بنیادین و استعاره‌های مفهومی این ضربالمثل‌ها ارزیابی گردید. در انتخاب طرح‌واره از دسته‌بندی ایوانز و گرین (۲۰۰۶) و همچنین جانسون (۱۹۸۷) بهره برده شد. در این طبقه‌بندی طرح‌واره‌ها در هفت دسته طرح‌واره بنیادین قرار می‌گیرند که در این میان می‌توان (۲۶) زیردسته را با عنوان طرح‌واره‌های تصوّری بررسی شدند و در صورت تشخیص طرح‌واره، در یکی از (۲۶) گروه، طرح‌واره‌های بنیادین جای داده شدند.

در بخشی دیگر از پژوهش که مربوط به تحلیل ضربالمثل‌ها از منظر استعاره‌های مفهومی می‌شود، با استناد به حوزه‌های مبدأ معرفی شده کووچش (۲۰۱۰)، تحلیل انجام پذیرفت. در این مورد با توجه به فراوانی برخی از حوزه‌های مبدأ که نمی‌شد آن‌ها را در دسته‌بندی کووچش (۲۰۱۰) جای داد، (۱۵) حوزه مبدأ جدید معرفی شد که در این حالت، مجموع تعداد حوزه‌های مبدأ به (۲۸) حوزه رسید. دلیل دیگر انتخاب این دسته‌بندی، جامعیت آن بود؛ نتایج نشان می‌دهد که با قراردادن دسته‌بندی پیشنهادی

درکنار دسته‌بندی کوچش (۲۰۱۰) می‌توان بخش بزرگی از حوزه‌های مبدأ استعاره‌های مفهومی را در جامعه مورد بررسی زیر پوشش قرار داد و بدین ترتیب به طبقه‌بندی کلی‌تری از حوزه‌های مبدأ در استعاره‌های مفهومی دست یافت.

از مجموع (۴۷۰) ضرب‌المثل مورد مطالعه به ترتیب در (۴۰۴٪) و (۳۶٪) از ضرب‌المثل‌ها استعاره و طرح‌واره یافت نشد. در نگاهی کلی می‌توان گفت که در حوزه‌های مبدأ استعاره، حوزه‌های مبدأ حیوان و غذا بیشترین و حوزه‌های مبدأ مسیر و سرما - گرما، کمترین فراوانی را دارند؛ به عبارتی، پربسامدترین حوزه‌های استعاره مفهومی در زبان ترکی از حوزه‌های حیوان و غذا نگاشت می‌شود. این می‌تواند بدین مفهوم باشد که گویشوران ترکی‌زبان بیشترین مفهوم‌سازی را از این مقوله‌ها شکل می‌دهند و از سویی کمترین نگاشت‌ها را از حوزه سرما - گرما و مسیر در ذهن خود دارند.

در مورد فرضیه اول پژوهش، درنهایت با مقایسه نتایج پژوهش حاضر با پژوهش‌های پیشین، می‌توان گفت که برخلاف نتایج ارائه شده در ابراهیمی و دیگران (۱۳۹۷)، غالب حوزه‌های مبدأ در استعاره‌های مفهومی در ضرب‌المثل‌های ترکی را حوزه حیوان شکل می‌دهد. این درحالی است که نتایج ایشان بیشترین بسامد تکرار در حوزه‌های مبدأ را مربوط به حوزه انسانی معرفی می‌کند.

درباره فرضیه دوم پژوهش و با توجه به نتایج ارائه شده آریان‌فر و دیگران (۱۳۸۵) در مورد طرح‌واره‌های تصوّری به کار رفته در ضرب‌المثل‌های فارسی و مقایسه آن با نتایج نوشتار پیش رو، مشاهده می‌شود که در ضرب‌المثل‌های ترکی آذربایجانی برخلاف ضرب‌المثل‌های فارسی، بیشترین طرح‌واره‌های تصوّری به کار رفته از دسته طرح‌واره‌های حجمی هستند؛ همچنین در پژوهش ایشان کمترین بسامد تکرار در دسته طرح‌واره‌های تصوّری مربوط به دسته طرح‌واره‌های حرکتی است. نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد که برخلاف ضرب‌المثل‌های فارسی، در ضرب‌المثل‌های ترکی، کمترین بسامد تکرار مربوط به طرح‌واره‌های تعادلی است. این درحالی است که یافته‌های جستار پیش رو، نتایج پژوهش مهدی‌زاده (۱۳۹۶) درباره پربسامدترین طرح‌واره در ضرب‌المثل‌های ترکی آذربایجانی را تأیید می‌کند. براساس یافته‌های ایشان، طرح‌واره مهارشدگی (حجمی) بیشترین بسامد را در ضرب‌المثل‌های ترکی داشته‌اند که با یافته پژوهش حاضر در حوزه طرح‌واره‌های تصوّری هم‌سویی دارد.

در پایان، براساس مفروضات نظریه استعاره مفهومی، شکل‌گیری مفاهیم (بیشتر انتزاعی) در ذهن گویشوران براساس تجربه جسمانی و روزمره آن‌ها صورت می‌گیرد. در بافت پژوهش فعلی، این می‌تواند بدان معنا باشد که استعاره‌های دارای بسامد بالاتر، حضور پرنگ‌تری در تجربه روزمره

گویشوران ترکی زبان داشته‌اند؛ ازین‌رو، با توجه به نتایج به‌دست‌آمده در پژوهش حاضر، می‌توان این فرضیه را مطرح کرد که چه‌بسا فراوانی کاربرد حوزه‌های مبدأ حیوان در ضربالمثل‌های ترکی آذری ریشه در نوع زندگی روزمره گویشوران ترکی آذری در گذشته داشته و شاید این موضوع متأثر از پیشنهادهای آبا و اجدادی آنان بوده است. هرچند از نتایج نوشتار پیش رو نمی‌توان به درستی یا نادرستی این فرضیه پی برد، اما پژوهش‌های گسترده‌تر زبان‌شناختی و مردم‌شناختی آتی می‌توانند ابعاد این موضوع را روشن‌تر نمایند.

منابع

- آریان‌فر، سیمین (۱۳۸۵). بررسی شماری از ضربالمثل‌های زبان فارسی براساس طرح‌واره‌های تصویری در چارچوب نظریه معنی‌شناسی شناختی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد زبان‌شناسی، تهران: دانشگاه الزهرا.
- ابراهیمی، بهروز؛ حیات عامری و زهراء ابوالحسنی (۱۳۹۷). استعاره‌های مفهومی عشق در آینه ضربالمثل‌های فارسی، انگلیسی و ترکی. دوماهنامه فرهنگ و ادبیات عامه، ۶ (۲۰)، ۴۷-۲۳.
- افراشی، آزیتا؛ سیدمصطفی عاصی و کامیار جولایی (۱۳۹۴). استعاره‌های مفهومی در زبان فارسی، تحلیلی شناختی و پیکره‌دار. زبان‌شناخت، ۷ (۲)، ۶۱-۳۹.
- امین‌الرعایا، پروین؛ شهلا شریفی و محمود الیاسی (۱۳۹۳). بررسی ویژگی‌های متسرب به زنان در ضربالمثل‌های فارسی. پژوهش زبان و ادبیات فارسی، ۱۲ (۳۴)، ۸۹-۱۲۰.
- بابالاری، زهرا؛ بهمن زندی؛ بلقیس روشن و حسین قاسم‌پور (۱۳۹۴). بررسی شناختی طرح‌واره‌های تصویری در کتاب‌های فارسی دوره ابتدایی. مجله زبان و زبان‌شناسی، ۱۱ (۲۱)، ۶۹-۸۷.
- بهمنیار، احمد (۱۳۶۹). داستان‌نامه بهمنیاری. تهران: دانشگاه تهران.
- پاکنژاد، محمد؛ الخاص ویسی و محمود نقی‌زاده (۱۳۹۶). بررسی طرح‌واره‌های موجود در ضربالمثل‌های شمال خوزستان در گویش دزفولی. زبان‌پژوهی، ۱۹ (۲۴)، صص ۱۱۱-۱۳۸.
- خیرخواهان، ظهیر (۱۳۹۵). بررسی طرح‌واره‌های تصویری و استعاره جهت‌گیرانه در فرازهایی از وصیت‌نامه شهدا از منظر معناشناسی شناختی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد زبان‌شناسی، دانشگاه پیام نور.
- رضایی، محمد و نرجس مقیمی (۱۳۹۲). بررسی استعاره‌های مفهومی در ضربالمثل‌های فارسی. مطالعات زبانی پلااغی، ۴ (۸)، ۹۱-۱۱۶.
- روشن، بلقیس؛ فاطمه یوسفی‌راد و فاطمه شعبانیان (۱۳۹۲). مبنای طرح‌واره‌ای استعاره‌های موجود در ضربالمثل‌های شرق گیلان. زبان‌شناخت، ۴ (۸)، ۷۵-۹۴.
- طرهانی، سمیه (۱۳۹۵). بررسی طرح‌واره‌های تصویری در کودکانه‌های مصطفی رحماندوست. پایان‌نامه

کارشناسی ارشد زبان‌شناسی، دانشگاه لرستان.

فضایلی، سیده مریم و شهلا شریفی (۱۳۹۲). بررسی طرح‌واره‌های قدرتی در برخی از ضربالمثل‌های زبان فارسی. *زبان‌شناسی و گویش‌های خراسان*، ۵ (۸)، ۱۳۱-۱۴۴.

قاسمی، آزاده؛ علی ایزانلو و محمود الیاسی (۱۳۹۴). بررسی طرح‌واره حجمی‌واژه غم در اشعار فریدون مشیری. در: خدابخش اسداللهی، چکیارده‌مقاله‌های دهمین همایش بین‌المللی ترویج زبان و ادب فارسی، (صص ۲۰-۱۲). اردبیل: دانشگاه محقق اردبیلی.

کادن، جی. ای. (۱۳۸۰). *فرهنگ ادبیات و نقد*. مترجم: کاظم فیروزمند. تهران: شادگان.

گلشائی، رامین؛ ارسلان گلفام؛ سید‌مصطفی عاصی و فردوس آق‌اگل‌زاده (۱۳۹۳). بررسی پیکربندی مفروضات نظریه استعاره مفهومی: بررسی موردی استعاره «بحث به مثابة جنگ» در زبان فارسی. *جستارهای زبانی*، ۵ (۱)، صص. ۲۲۳-۲۴۷.

گلفام، ارسلان و مریم اعلانی (۱۳۸۷). بررسی ساختهای طرح‌واره‌ای در غزلیات حافظ به‌منظور معنّفی طرح‌واره‌های جدید. *معجله زبان و زبان‌شناسی*، ۴ (۷)، ۱۰۷-۱۲۴.

مجتهدی، علی اصغر (۱۳۸۵). ترکی دلینده مثابر، امثال و حکم آذری‌ایجانی. تبریز: فخرآذر.

مهدي‌زاده، محمد (۱۳۹۶). بررسی ضربالمثل‌های زبان‌ترکی براساس طرح‌واره‌های تصویری در چارچوب نظریه معنی‌شناسی شناختی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد زبان‌شناسی، دانشگاه محقق اردبیلی.

نظمی، رضا (۱۳۹۱). بررسی ریاعیات خیام براساس طرح‌واره‌های تصویری جانسون (۱۹۸۷) در چارچوب نظریه معنی‌شناسی شناختی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد زبان‌شناسی، دانشگاه سیستان و بلوچستان.

ویسی، الخاص و فاطمه دریس (۱۳۹۴). کاربرد طرح‌واره‌های تصویری در ریاعیات وحشی بافقی از دیدگاه معناشناسی. *فصلنامه زیبایی‌شناسی ادبی*، ۷ (۲۳)، ۹-۲۶.

References

- Cienki, A. (2005). Researching conceptual metaphors that (may) underlie political discourse. *ECPR Workshop on Metaphor in Political Science*. Spain, Granada.
- Coegnarts, M. & P. Kravanja, (2012). From Thought to Modality: A Theoretical Framework for Analyzing Structural Conceptual Metaphors and Image Metaphors in Film. *Image and Narrative*, 13 (1), 96-113.
- Esager, M. (2011). *Fire and Water: a comparative analysis of conceptual metaphors in English and Danish news articles about the credit crisis*. Available at: <https://pdfs.semanticscholar.org/8210/3598a70525cadb2d56cad52229e8fa951664.pdf>.
- Evans, V. & M. Green (2006). *Cognitive Linguistics an Introduction*. Edinburgh University Press Ltd.
- Golshaie, R. & A. Golfram (2015). Processing conventional conceptual metaphors in Persian: A corpus-based psycholinguistic study. *Journal of Psycholinguistic Research*, 44 (5), 495-518.

- (2019). Searching for cross-domain mappings in the corpus: an analysis of conceptual metaphors' usage patterns in Farsi. *The International Journal of Humanities*, 26 (2), 14-28.
- Johnson, M. (1987). *The Body in the Mind. The Bodily Basis of Meaning, Imagination and Reason*. Chicago: University of Chicago Press.
- Kövecses, Z. (2000). *Metaphor and Emotion: Language, Culture, and Body in Human Feeling*. Cambridge: Cambridge University Press.
- (2005). *Metaphor in Culture: Universality and Variation*. Cambridge: Cambridge University Press.
- (2010). *Metaphor: A Practical Introduction*. 2nd. Edition. Oxford University Press.
- Lakoff, G. & M. Johnson (1980). *Metaphors We Live by*. Chicago: University of Chicago Press.
- Siek-Piskozub, T. & A. Strugiekska (2010). Capturing educational change in conceptual metaphors, implications for teacher education. *The International Journal of Research in Teacher Education*, 2 (2), 61-69.
- Smit, T. (2010). *Conceptual metaphor and comprehension in business writing*. University of Namibia.

